

821.161.2
В 11

С 1208525

В обіймах друзів

Збірка поезії

 Vivat
ВИДАВНИЦТВО

УДК 821.161.2
В11

Автори віршів, поданих у збірці:
Ніна Бойко, Оксана Дністран, Юрій Киба,
Вікторія Сопільняк, Олександр Сушко, Леся Геник,
Марго Гейко, Христина Давидчак, Василь Ковтун,
Наталія Паснак (Мельник), Галина Потопляк,
Оля Сапріянчук-Маротчак, Надія Семена,
Олена Цівка, Олена Шевченко

В обіймах друзів / уклад. та передм. Івана Стрижа. — Х. :
Віват, 2019. — 192 с.
ISBN 978-966-942-952-0

Представлена у цій книжці творчість українських поетів має ознаки високого духу, яскравого слова, патріотизму, любові до своєї землі, поваги до традицій українського народу та вболівання за майбутнє України. Запропоновані до уваги читача поетичні твори показують сучасне обличчя української поезії й доводять, що навіть у буремному й, на жаль, подеколи бездуховному сьогоденні повновода ріка українського слова не міліє.

УДК 821.161.2

ISBN 978-966-942-952-0

© ТОВ «Видавництво «Віват»», макет, 2019

Передмова

Зовсім недавно, в 2018 році, в мандрах Україною познайомився я з різними людьми і, звісно, придбав нових друзів. Це знайомство щиро здивувало мене. Особливо запам'яталася молодь. Не розповідатиму тут про вік своїх нових друзів — здивували їхні погляди, відчуття українського слова, їхнє завзяття та ентузіазм. Усі вони щиро вболівають за рідну Україну, переймаються її тривогами й болем, беруть активну участь у громадському житті.

Не писатиму про всі їхні перемоги й здобутки. У кожного вони свої. Хтось кризь нестерпний біль зводиться на ноги та стає до роботи, а хтось викриває хибні дії недобросовісного чиновника. Хтось влаштовує благодійні заходи, хтось пише музику, а хтось організовує для дітей різноманітні зустрічі з людьми, які сьогодні тримають на своїх руках нашу Україну, — але всі вони роблять для України велику справу.

Особливе захоплення викликало в мене особисте й заочне знайомство з талановитою молоддю України. Зокрема, знайомство з поетичною творчістю моїх нових друзів. Я познайомився з маститими поетами, які мають багато друкованих творів, а так само з молодією паростю, яка іноді соромиться виставляти свої твори на розсуд широкого загалу.

Найбільше схвилювали мене твори Надії Семени, Ніни Бойко, Оксани Дністран, Юрія Киби, Вікторії Сопільняк, Олександра Сушка. Поряд із ними можна поставити ще кілька значних імен, а саме — Василя Ковтуна, Галини Потопляк, Марго Гейко, Олі Сапріянчук-Маротчак та ще багатьох

інших. Укладач навмисно виокремив лише п'ять імен із багатьох, щоб показати читачеві яскраву поетичну вдачу поетів, які ростуть і розвиваються в діамантовому середовищі класиків української літератури і своїх старших товаришів за поетичним цехом.

Творчість українських поетів, представлених у цій книжці, має ознаки високого духу, яскравого слова, патріотизму, любові до своєї землі, поваги до традицій свого народу та вболівання за майбутнє України.

Цією збіркою ми хотіли показати нові обличчя Української Поезії й висловити сподівання, що не зміліє повновода ріка українського слова.

Не відволікатиму вашої уваги панегіриками на адресу наших поетів. Ви будете приємно вражені, прочитавши твори нових митців, і самі зробите належні висновки...

Укладач Іван Стриж

ОЛЯ САПРІЯНЧУК-МАРОТЧАК

***

Ти завжди ставиш на життєві ваги
Якісь деталі зі страшного сну.
Вони не заслуговують уваги
А ти їм перевищуєш ціну.

А ти даруєш їм можливість збутись
І стежку прокладаєш у думки —
Дрібницям, яким треба вже забутись
Їм іноді присвячуєш роки...

А справи, що насправді чогось варті,
Що так потрібні кожному в житті,
Спокійно відкладаєш, десь, назавтра,
Обравши собі цінності не ті...

Подумай ще, а потім втрете, всьоме, —
Розсудливості діло це блага,
Бо як там завтра буде — не відомо,
Тож переймайся тим, що дороге...

10.06.2018

***

Ти став мені чужим занадто швидко,
А може, рідним взагалі й не був...
Мов хтось обрізав поміж нами нитку —
І вітру сміх до прірви її здув...

Це на той час пояснення не мало:
Якесь таке спустошення душі.
Відбуло — й все. Немов не існувало,
Немов дійшло найдальшої межі.

Забувся сенс всього, чого хотіли.
Амур шукав нас довго — не знайшов...
Мов спалахнули тільки — і згоріли,
А нам тоді здавалося: любов.

Та сталось те, що сталось. Нащо туга?
Так, значить, мало бути — от і все.
В тумані зникла наша злітна смуга,
Розтанула безслідно, як безе.

І навіть не болить. Усе прекрасно.
Я в черзі за печаллю не стою.
Насправді все завжди приходить вчасно,
Іде — також... Належне віддаю.

І, дякувати Богу, я — щаслива,
Щасливий ти. Ну що ж, таке життя.
Нас доля, мабуть, не дарма водила, —
Щоб оцінили справжні почуття...

09.07.2018